

Detall de l'espantabruiques, sobre el carener de les antigues quadres.
Foto: Toni Castellà, 2006

Batents interiors de la porta principal de la masia, amb els forrellats i les baldes de ferro.
Foto: Toni Castellà, 2006

Imatge de l'interior de l'escala central.
Foto Roser Sala

Trugia central del colomar.
Foto Roser Sala

DESCRIPCIÓ

Com ja s'ha dit, ca l'Oliveres és una masia bastida de nou el 1872 per Joan Sala i Riera. Per la seva tipologia representa l'arquitectura que es construïa durant la segona meitat del segle XIX en moltes de les viles catalanes. Es tracta de construccions eclèctiques de grans dimensions, molt sòbries, amb composició simètrica a la façana principal a través de les obertures, que trenquen la verticalitat amb faixes motllurades paral·leles al ràfec. La decoració se sol concentrar només en les baranes de ferro dels balcons. Aquest tipus de construcció es diferencia de les masies clàssiques en l'organització de les feines agrícoles i ramaderes, ja que aquestes s'ubiquen en un espai ben diferenciat de la zona d'habitatge de la família.

Ca l'Oliveres és de planta quadrada. La coberta a quatre vessants descansa sobre un petit ràfec motllurat. Sobre la coberta s'alça la xemeneia de la llar, molt estilitzada i coronada per un capellet de ceràmica i una munició de petites xemeneies fetes durant les remodelacions dels interiors dels anys 1960. Per sobre la coberta sobresurt l'obertura del colomar, sota la coberta de la qual, entre les rajoles de les llates, hi ha la inscripció: "ANO/1875" "FRAN/CISCA/RIERA/Y SALA". La sortida del colomar també era utilitzada per arreglar les teules de les cobertes. La masia consta de planta baixa, pis i golfes.

Els murs, que són de paredat de còdols, eren arrebossats a la façana principal; a les cantoneres l'obra és de pedra més treballada. La façana principal està organitzada simètricament en tres eixos; trencant la verticalitat hi ha unes motllures de pedra, que senyalen el canvi de pis i enllacen els balcons. La porta principal és d'arc rebaixat i brancals de pedra; a la pedra clau, hi ha gravada la data de 1872, any de la construcció de la casa. La porta principal tancava a l'exterior amb una vidriera amb bastidor de fusta i a l'interior amb una gran porta amb batents de fusta massissa. Al costat esquerra de la porta hi havia adossat un banquet d'obra, davant el qual hi havia una taula feta amb pedra d'un molí.

Les obertures a la planta baixa i al pis són de llinda plana emmarcades pels quatre costats amb pedra; les de les golfes són d'arc a nivell, fet de totxo a plec de llibre i emmarcades. Les dues finestres de la planta baixa estan protegides amb reixa, decorada amb motius geomètrics estilitzats, molts característics de finals del XIX. Les obertures del pis i de les golfes s'obren a la façana principal per mitjà d'un balcó, protegit amb barana de ferro, decorats amb motius geomètrics i espirals. Les llosanes dels balcons de les golfes sobresurten menys del pla de la façana que les del pis.